

Они уходят

Юрий Соловьёв

Они уходят...

«Поздно» или «рано»,
К чему слова, у каждого свой срок.
Душа, покинув тело ветерана,
Спешит с побывки в свой
бессмертный полк.

Однополчане встретят у ворот,
В каптерке спирт по кружкам
разольют...
Часы в полку идут наоборот,

Здесь вечный Май
и праздничный салют.

И захмелеют близкие друзья
И про землянку тесную споят...

Они уходят.
Вечно жить нельзя.
В своём полку им лучше,
чем в раю.

МИКОЛА ФРОЛОВ

Павло Філіппов, ОНМ-140

Ніхто не забутий і ніщо не забуто?..

Друга Світова війна – часи кривавих битв, що назавжди залишили шрами у душах багатьох народів, котрих вона спіткала. «Ніхто не забутий і Ніщо не забуто» – цей девіз священний для нашого народу. Ціною величезних жертв, неймовірних страждань дісталася нам свобода та мир на нашій рідній землі.

Протягом багатьох років з часів війни, відкриваються нові факти перебігу тих подій, згадуються нові імена героїв, котрі стають відомі широкому загалу... Висвітлюється та правда, що дає змогу в повному обсязі оцінити реальний стан речей на той час.

Ми, нинішнє покоління, повинні завжди пам'ятати й шанувати людей, які пройшли страшні шляхи війни, хто віддавав своє життя задля нашого з вами теперішнього буття. Тих чий долі вже не мають продовження... А життя тих, хто пройшов крізь пекло страшною війни, ми з вами повинні наповнити поміччю, давши надію на те, що людство, спираючись на гіркий досвід, більше ніколи не вдасться до таких дій, а буде берегти мир та спокій.

Герої тієї війни до сьогодні пам'ятають кожен подію, свої почуття. А коли їм випадає можливість поділитися спогадами, вони розповідають так завзято, наче ти опиняєшся в той час: і з ними йдеш у розвідку, атаку, долаючи перешкоди на цьому шляху.

Розповідаючи про якусь історію, вони згадують про своїх товаришів, які полягли на полі бою, а загинуло їх не мало. Вражає те, що ці люди з незламним характером та мужністю у своїй душі й по сей день дивляться на світ добрими очима, в надії на мирне небо над головою кожного. Радіють та відганяють від себе скорботи та жахиття минулого.

Лише під час святкування дня Перемоги, надівши свою форму, медалі та ордени, що з гідністю прикрашають їх образ, можуть пустити сльозу, чи то від спогадів, чи то від щастя, що вони пережили ті страшні часи, Другої Світової війни і зараз стоять біля Вічного Вогню, з гордістю закарбувавши своє ім'я в історії. Вони справжні герої, які є прикладом для наслідування, тими кому ми зобов'язанні своїм життям!

Павло Філіппов, ОНМ-140

На ворогів, солдати йдуть в атаку,
Під краєм вуха пуля засвистить,
Стріляє і одночасно кидає гранату,
З хоробрістю у серці він вперед біжить.

Серед ночі, під стрілянину у вісні,
Серед подій що рвали людям душу,
Прокинувся Фролов, із потом на чолі,
І словами на губах, «я триматись мушу».

Та ніч, була його остання перед святом,
Коли вшановують героїв нашої землі,
Тих, кого залишилось не так багато,
Хто у Вітчизняній воював війні.

Тих, хто захищав свою державу,
Пройшли тернистий і тяжкий етап,
протримавшись ті тяжкі роки на славу,
здобувши нам той вільний сад.

Їх героїзм закарбований на віки,
Їх образ немирущий, він живий,
І будуть в пам'яті текти у нас ті ріки,
Із досвідом гірким, збудуєм світ новий.

Заплющивши назавжди свої очі,
Фролов Микола, із спокоєм заснув,
Через день на ранок неохоче,
Листоноша подарунок під вікно жбурнув.

То йому держава рушника прислала,
За його вагомий внесок і здобутки,
Щоб він відчув, яка то слава,
Героем України нашої то бути.

СЕГОДНЯ БЫЛА ВОЙНА...

Шестой сборник студенческих поисково-публицистических работ посвящен героям АТО, бойцам 55-й артиллерийской бригады. Автор идеи, руководитель проекта и идейный вдохновитель – доцент кафедры МКМ Виктория Николаевна КОСЕНКО

Подробнее на
www.zgja.zp.ua

